

Sygn. akt VIII Gz 252/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SR del. Patrycja Baranowska

SO Piotr Sałamaj (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) A. P. (1), (...) spółki jawnej w R.

przeciwko D. S., A. P. (2) i B. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego D. S. na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 8 sierpnia 2014 r., sygn. akt XI GC 786/13, w przedmiocie kosztów postępowania zabezpieczającego

postanawia:

I. oddalić zażalenie;

II. zasądzić od pozwanego D. S. na rzecz powoda kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Piotr Sałamaj SSO Agnieszka Woźniak SSR del. Patrycja Baranowska

UZASADNIENIE

Powód złożył w dniu 9 maja 2014 r. wniosek o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego, zainicjowanego postanowieniem o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia wydanym przez Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w dniu 8 sierpnia 2013 r. Wniosek swój wierzyciel uzasadnił tym, że w toku postępowania zabezpieczającego, wszczętego przed Komornikiem sądowym przy Sądzie Rejonowym w Gryficach poniósł następujące koszty: koszty doręczenia korespondencji w kwocie 40,30 zł, koszty doręczenia środków pieniężnych w kwocie 0,75 zł, koszty odebrania rzecz 1.540,42 zł oraz koszty zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zabezpieczającym w kwocie 360 zł.

Postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie (sygn. akt XI GC 786/13) zasądził od pozwanych D. S., A. P. (2) i B. P. na rzecz powoda (...) A. P. (1), (...) spółki jawna w R. kwotę 1.941,47 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, że podstawą prawną żądania wniosku był przepis art. 745 k.p.c. Wyjaśnił, że nie zawsze orzeczenie kończące postępowanie w sprawie powoduje zakończenie trwania zabezpieczenia - może ono bowiem obowiązywać w dalszym ciągu i uprawniony oraz obowiązany mogą nadal ponosić koszty. W

przedmiotowej sprawie powód uzyskał tytuł zabezpieczenia w postaci postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia i postępowanie zabezpieczające trwało do wykonania zabezpieczenia. Co do terminu złożenia wniosku piśmiennictwo w dalszym ciągu nakazuje w tym zakresie odniesienie się do treści art. 745 § 2 k.p.c. oraz przyjęcie, iż dwutygodniowy termin do złożenia wniosku w tym przedmiocie rozpoczyna swój bieg po uprawomocnieniu się postanowienia komornika o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego. Pełnomocnik wierzyciela przedłożył w dniu 9 maja 2014 r. wraz z odpisem postanowienia komornika z 15 kwietnia 2014 r., które uprawomocniło się z dniem 29 maja 2014 r. Sąd Rejonowy wskazał, że wniosek wierzyciela powinien być złożony w ciągu dwóch tygodni, liczonych od dnia uprawomocnienia się postanowienia komornika, jednakże przed wydaniem przedmiotowego orzeczenia postanowienie komornika uprawomocniło się, dlatego też wniosek uprawnionego nie uległ oddaleniu jako przedwczesny. Wniosek zatem został uznany za złożony w wymaganym terminie. Sąd podkreślił, że art. 745 k.p.c. dotyczy wszelkich kosztów, które mogą powstać w postępowaniu zabezpieczającym, tj. kosztów sądowych, kosztów wykonania postanowienia o zabezpieczeniu, kosztów związanych z działaniem pełnomocnika i kosztów związanych z działaniem uczestnika. Reguła, że o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie oznacza w pierwszym rzędzie, iż tego rodzaju koszty należy traktować jako element kosztów postępowania, w którym wydany został tytuł zabezpieczenia, co oznacza, że o zasadzie zwrotu tych kosztów między stronami rozstrzygają przepisy art. 98 - 110 k.p.c. W świetle tychże przepisów, decydujące znaczenie dla orzekania o kosztach procesu ma wynik sprawy. Mając na względzie uzyskanie przez powoda tytułu egzekucyjnego - prawomocny wyrok z dnia 16 stycznia 2014 r., okoliczność ta w sposób nie budzący wątpliwości pozwala uznać, iż powód wygrał niniejsze postępowanie. Z tego też względu, co do zasady – w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. jak i art. 13 § 2 k.p.c. - należy mu się zwrot kosztów związanych z zainicjowanym postępowaniem zabezpieczającym.

Pozwany D. S. złożył zażalenie na powyższe postanowienie zaskarżając je w całości oraz domagają się jego uchylecia.

W uzasadnieniu wskazał, że Sąd naruszył dyspozycję art. 745 k.p.c. który dopuszcza możliwość rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zabezpieczającego jedynie do momentu wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. Tym samym wydanie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania zabezpieczającego już po zakończeniu postępowania należy uznać za niedopuszczalne. Niezależnie od tego podniósł, że postanowienie to obejmuje koszty, które nie należą do katalogu kosztów objętych możliwością zasądzenia w orzeczeniu sądowym. W ocenie skarżącego dopuszczalne jest jedynie zasądzenie w ramach kosztów: opłat sądowych, kosztów zastępstwa prawnego, ewentualnie kosztów dojazdu lub utraconego zarobku. Żaden przepis nie dopuszcza możliwości zasądzenia kosztów korespondencji, kosztów doręczenia środków pieniężnych ani kosztów odebrania rzeczy.

Ponadto zarzucił, że jakiegokolwiek czynności wykonane w toku postępowania zabezpieczającego były zbędne albowiem wierzyciel otrzymał całą żadaną dokumentację przed jakimikolwiek czynnościami komornika.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przypomnieć ponownie należy, że zgodnie z art. 745 § 1 k.p.c. o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia.

Jak wynika z powyższej regulacji ustawodawca nie wykluczył sytuacji, w której o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga już po wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. Wyjaśnienia bowiem wymaga, że wydanie merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie nie zawsze jest skorelowane z zakończeniem postępowania zabezpieczającego. Może się bowiem zdarzyć, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, że postępowanie zabezpieczające zostanie zakończone już po wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. Nie ulega przy tym wątpliwości, że prowadzenie postępowania zabezpieczającego wiąże się z określonymi kosztami. Z tego też względu w przepisie art. 745 k.p.c. przewidziano, że o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych,

a więc już po wydaniu orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia. Mając na uwadze powyższe nie zasługiwało na uwzględnienie twierdzenie skarżącego o tym, że wydanie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania zabezpieczającego, już po zapadnięciu wyroku w niniejszej sprawie, było nieodpuszczalne.

Skarżący zarzucił także, że w skład kosztów postępowania zabezpieczającego mogą wchodzić jedynie opłaty sądowe, koszty zastępstwa prawnego, ewentualnie koszty dojazdu lub utraconego zarobku. Jak wynika z treści uzasadnienia zażalenia skarżący w tym zakresie odwołał się do regulacji art. 98 k.p.c. normującego koszty procesu, nie zaś koszty postępowania zabezpieczającego. Podnieść trzeba, że co prawda postępowanie zabezpieczające pozostaje w związku z merytorycznym rozpoznaniem sprawy, niemniej jednak koszty powstałe w tym postępowaniu nie wchodziły w skład kosztów procesu. Koszty postępowania zabezpieczającego obejmują bowiem wszelkie koszty powstałe w związku z tym postępowaniem, tj. wykonaniem zabezpieczenia. Należą więc do nich nie tylko opłaty sądowe czy też wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w tym postępowaniu, ale także koszty komornicze związane z wykonaniem zabezpieczenia. Wskazać zresztą należy, że Sąd w ramach rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zabezpieczającego orzeka jedynie o zasadzie zwrotu tych kosztów pomiędzy stronami (a zatem decyduje o tym kto te koszty ma ponieść zgodnie z unormowaniem art. 98 k.p.c.), nie jest zaś władny do ustalenia wysokości tych kosztów, a co za tym idzie także ustalenia co wchodzi w skład kosztów związanych z wykonaniem zabezpieczenia, kompetencja ta bowiem, na podstawie art. 770 k.p.c. w zw. z art. 743 k.p.c., została zastrzeżona wyłącznie dla komornika (vide wyrok Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2001 r., II CKN 366/00).

Jedynie więc porządkowo odnosząc się do zarzutu skarżącego o tym, że żaden przepis nie dopuszcza możliwości zasądzenia kosztów korespondencji, kosztów doręczenia środków pieniężnych ani kosztów odebrania rzeczy wskazać należy, że podstawy prawnej do ustalenia tych kosztów należy poszukiwać w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji. Zgodnie z art. 43 tej ustawy za prowadzenie egzekucji i inne czynności wymienione w ustawie komornik pobiera opłaty egzekucyjne. Na podstawie art. 50 ww. ustawy za egzekucję odebrania rzeczy komornik pobiera opłatę stałą w wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Z kolei zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy komornikowi należy się zwrot wydatków gotówkowych poniesionych w toku egzekucji tylko w zakresie określonym ustawą. W myśl art. 39 ust. 2 pkt 6 i 8 wydatkami tymi są między innymi: koszty doręczenia środków pieniężnych przez pocztę lub przelewem bankowym czy też koszty doręczenia korespondencji.

W odniesieniu zaś do twierdzenia o tym, że pozwani wydali żadaną dokumentację przed podjęciem przez komornika jakichkolwiek czynności, podnieść należy, że żalący nie przedstawił żadnego dowodu pozwalającego na przyjęcie, iż pozwani dobrowolnie wydali tą dokumentację, co sprzeciwia się uznaniu za skarżącym, że wszczęcie i prowadzenie postępowania zabezpieczającego było niecelowe.

Z tych też względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie jako bezzasadne.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego oparto na treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. przy zastosowaniu § 13 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

SSO Piotr Sałamaj SSO Agnieszka Woźniak SSR del. Patrycja Baranowska